dosar nr. 4-25138069-05-4r-27042026

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Natalia Pasat

CURTEA DE APEL SUD, SEDIUL CAHUL

D E C I Z I E
în numele Legii

26 mai 2026 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului de judecată Evgheni BANCOV
judecătorii Andrei SCRIPCENCO și Inga GORLENCO

a judecat fără prezența părților recursul ordinar, declarat de contravenientul Lungu Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 aprilie 2026, pronunțată în cauza contravențională în privinţa persoanei fizice

Lungu Ion, născut la *****, număr de identificare *****, domiciliat în *****, de săvârșirea contravenției prevăzute de art.241 alin.(1) Cod contravențional,

acuzat de săvârșirea contravenției prevăzută de art.241 alin.(1) Cod contravențional,-

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 21 septembrie 2025 agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Sud a INSP, Catruc Alexandr a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 778521 în privința lui Lungu Ion în baza art. 241 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție se reține că, Lungu Ion la data de 21.09.2025, ora 06:15, conducând mijlocul de transport „Mercedes E 300 Bluetec Hybrid” cu numere de înmatriculare *****, a ignorat cerințele legale a agentului de circulație de a stopa.

Acțiunile lui Lungu Ion au fost încadrate în prevederile de art. 241 alin. (1) Cod contravențional conform indicilor - *neîndeplinirea de către conducătorul de vehicul a indicaţiei legale dată de agentul de circulaţie de a opri vehiculul*.

La data de 26 septembrie 2025, în conformitate cu prevederile art. 395 din Codul contravențional, Inspectoratul Național de Securitate Publică, Direcția Patrulare „Sud”, a înaintat materialul contravențional către Judecătoria Cahul, sediul Central, pentru examinarea cauzei.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 aprilie 2026, Lungu Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod contravențional

şi în baza acestui articol, a fost sancționat cu amendă în mărime de 350 unități convenționale, echivalentul sumei de 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.

S-a explicat contravenientului Lungu Ion că, potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale şi în acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Solicitarea și motivele recurentului.

La data de 21 aprilie 2026, avocatul Negoiță Valeriu în interesele contravenientului Lungu Ion, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 aprilie 2026, cu adoptarea unei noi decizii, excluderea ca probe a înregistrării video pe suport CD, a raportului întocmit la data de 26.09.2025, a raportului pretins a fi întocmit la data de 21.09.2025, precum şi a tuturor informațiilor, înscrisurilor şi actelor întocmite ulterior procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 nr. 778521 din 21.09.2025, ca fiind probe obținute şi administrate cu încălcarea prevederilor legale. De anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 nr. 778521 din 21.09.2025 emisă de agentul constatator Catruc Alexandr din cadrul Direcție de patrulare „Sud”, prin care Lungu Ion este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

În susținerea recursului invocă că, de către instanța de fond nu sa expus în nici un mod despre probele care au fost acumulate după întocmirea procesul-verbal cu privire la contravenție, mai mult ca atît că instanța a constatat aceste fapt fiind datate cu date după 21.09.2025.

Invocă că, agentul constatator avea obligația de a acționa în strictă conformitate cu prevederile legale care reglementează procesul contravențional, începând cu momentul constatării faptei și până la finalizarea actului de constatare. Prin modul în care a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și prin administrarea ulterioară a probelor, au fost încălcate prevederile referitoare la legalitatea procesului contravențional, consacrate de Codul contravențional, precum şi principiile generale ale securității juridice şi ale procesului echitabil.

Susține că, în speță, agentul constatator a depăşit cadrul legal prin faptul că a încercat să justifice ulterior conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție prin probe întocmite după data constatării pretinsei contravenții, ceea ce contravine în mod direct principiului legalității, instanța de fond nu sa expus asupra acestui fapt în motivarea hotărîrii contestate, aceste circumstanțe fiind invocate în in cadrul examinării cauze în fond ulterior expuse în pledoarie care a fost anexată pe suport de hârtie la materiale cauzei contravenționale.

Agentul constatator a întocmit procesul-verbal fără probe administrate efectiv la momentul constatării faptei, după care au fost anexate probe întocmite și ridicate ulterior, ceea ce contravine normelor procedurale. Consideră că, acest fapt duce la o constatare superficială a faptei și instanța de fond era necesar să se expună asupra faptului că la momentul întocmirii procesul-verbal cu privire la contravenție agentul constatator nu avea acumulate nicio probă, din cele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, care a fost expediat spre examinare instanței de judecată.

Menționează că, potrivit cadrului legal, constatarea faptei contravenționale presupune colectarea şi administrarea probelor de către agentul constatator anterior sau concomitent cu întocmirea procesului-verbal. În speță, procesul-verbal a fost întocmit la data de 21.09.2025, fără ca probele anexate ulterior să fi fost administrate la acel moment. Prin anexarea ulterioară a unor rapoarte, informații și înscrisuri, agentul constatator a încălcat normele legale care reglementează

momentul şi modalitatea administrării probelor. Aceste norme nu permit completarea ulterioară a procesului-verbal prin probe create post factum, întrucât o asemenea practică ar lipsi de sens actul de constatare și ar transforma procesul-verbal într-un document susceptibil de modificări arbitrare.

Procesul-verbal nu poate preceda administrarea probelor, întrucât acesta nu este un act de inițiere a cercetării, ci un act de finalizare a constatării. Relatează că, în cauza de față, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 21.09.2025 orile 06:15, fără ca agentul constatator să dispună, la acel moment, de un suport probatoriu legal și complet. Ulterior, pentru a acoperi această lipsă, au fost anexate rapoarte, înscrisuri și alte materiale care nu au stat la baza constatării inițiale, acest fapt a fost confirmat însăși de agentul constatator. Această conduită contravine normelor legale şi este constant sancționată de instanțele naționale, care au reținut că probele acumulate post factum nu pot conferi legalitate unui proces-verbal cu privire la contravenție deja întocmit, instanța de fond nu se expune asupra acestor circumstanţe fiind trecute în tăcere, ceia ce duce la neactivitatea instanței în aprecierea în mod corect a probelor existente la materialele cauzei contravenționale.

Susține că, lipsa menţionării probelor în cuprinsul procesului-verbal demonstrează că acestea nu au fost utilizate la momentul constatării faptei. Ulterior, agentul constatator a încercat să suplinească această lipsă prin anexarea unor probe care nu au fost menționate în actul constatator, încălcând astfel normele procedurale privind întocmirea procesului-verbal.

În speță, procesul-verbal contravențional nu indică în mod expres probele care au stat la baza constatării faptei. Această omisiune nu poate fi calificată drept una formală, ci reprezintă o încălcare gravă a normelor privind întocmirea actului constatator. În practica judiciară s-a reținut că lipsa menționării probelor în procesul-verbal cu privire la contravenție echivalează cu lipsa acestora, iar actul nu poate fi „salvat” prin probe anexate ulterior, instanța de fond nu se expune asupra acestor circumstanțe care a fost invocate de către partea recurentă în cadrul examinării prezentei cauze contravenționale.

Regimul juridic al probelor în procesul contravențional este strict reglementat, fiind admisibile doar probele obținute şi administrate în conformitate cu legea. Agentul constatator a încălcat aceste norme prin administrarea şi anexarea unor probe care nu au fost obținute în cadrul procedural prevăzut de Codul contravențional. Înregistrările video prezentată pe suport CD reprezintă un exemplu elocvent al acestei încălcări. Aceasta nu a fost menționată în procesul-verbal, nu rezultă că ar fi fost examinată la momentul constatării faptei şi nu a fost obținută printr-o procedură formalizată de ridicare, copiere sau stocare a datelor, aşa cum impune cadrul legal. Prin urmare, această probă nu îndeplineşte condițiile de admisibilitate şi nu poate fi utilizată în procesul contravențional.

Rapoartele întocmite ulterior procesului-verbal nu pot constitui probe legale, întrucât nu au fost administrate în condițiile prevăzute de Codul contravențional şi au avut ca unic scop justificarea retroactivă a procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de fond nu se expune aspra acestor circumstanțe în hotărârea contestată, lăsându-le fără examinare.

Codul contravențional prevede o procedură clară pentru ridicarea obiectelor, documentelor şi dispozitivelor de stocare a datelor. Această procedură presupune întocmirea unui proces-verbal distinct, descrierea detaliată a obiectului, indicarea legăturii acestuia cu cauza contravențională şi anexarea sa la procesul-verbal cu privire la contravenție. În speță, agentul constatator nu a respectat aceste cerințe legale în ceea ce priveşte înregistrarea video pe suport CD. Lipsa unui proces-verbal de ridicare, a descrierii tehnice a suportului de date şi a indicării legăturii acestuia

cu fapta imputată constituie încălcări esențiale ale normelor procedurale, care atrag inadmisibilitatea probei respective.

În speță, agentul constatator nu a întocmit procese-verbale distincte pentru ridicarea obiectelor invocate ca probe, nu a descris elementele de individualizare ale acestora şi nu a indicat legătura lor cu cauza contravențională. Aceste omisiuni sunt esențiale şi atrag nulitatea probelor respective.

Un alt aspect esențial care demonstrează încălcarea cadrului legal este lipsa înregistrării oficiale a raportului pretins a fi întocmit la data de 21.09.2025. Absența unui număr de intrare sau ieşire face imposibilă verificarea existenței reale a documentului la data indicată şi ridică serioase dubii cu privire la autenticitatea acestuia. În lipsa unei înregistrări oficiale, actul procesual nu poate produce efecte juridice şi nu poate constitui probă într-un proces contravențional. Utilizarea unui asemenea document reprezintă o încălcare gravă a normelor privind evidența actelor administrative şi a principiului securității juridice. În practica instanțelor, un document neînregistrat este lipsit de valoare juridică şi nu poate constitui probă, instanța de fond nu se expune aspra acestor circumstanțe în hotărârea contestată, lăsându-le fără examinare.

Mai invocă că, toate încălcările menționate afectează în mod direct dreptul la apărare al persoanei vizate în procesul verbal cu privire la contravenție întocmit de către agentul constatator. Lipsa probelor legale la momentul întocmirii procesului-verbal şi anexarea ulterioară a acestora împiedică exercitarea efectivă a dreptului de contesta acuzația și de a combate probele. Persoana sancționată este pusă în situația de a se apăra împotriva unor probe anexate ulterior, fără a fi avut posibilitatea de a lua cunoștință de acestea la momentul constatării faptei, ceea ce este incompatibil cu exigențele unui proces echitabil, instanța de fond nu se expune aspra acestor circumstanțe în hotărârea contestată, lăsându-le fără examinare.

În baza celor expuse supra avocatul susține că, agentul constatator a încălcat multiple prevederi ale Codului contravențional privind constatarea faptei, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 nr. 778521 din 21.09.2025, administrarea probelor, ridicarea suporturilor de date și respectarea dreptului la apărare. Aceste încălcări afectează legalitatea întregului proces contravențional şi impun excluderea probelor administrate ilegal, instanța de fond nu se expune aspra acestor circumstanțe în hotărârea contestată, lăsându-le fără examinare. În lipsa unor probe legale şi admisibile care să confirme existența faptei şi vinovăția persoanei, procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate produce efecte juridice, iar procesul contravențional urmează a fi încetat.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată integral.

Art. 471 Cod contravențional stipulează că, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces.

Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.

Completul de judecată menționează faptul că, părților le-a fost expediată cererea de recurs menționată și prin înștiințare, le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării a referinței. (f.d. 56)

Completul de judecată, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Astfel, ținând cont de faptul că, referința nu a fost depusă până la data stabilită, termen care este unul de decădere, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).*

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la data de 07 aprilie 2026, cu participarea contravenientului și a agentului constatator.

Recursul a fost înregistrat de către contravenient, la data de 21 aprilie 2026, din ce rezultă că a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale şi analizând în complex argumentele invocate în raport cu criticile formulate în recurs, Completul de judecată conclude asupra necesității respingerii recursului avocatului Negoiță Valeriu în interesele contravenientului Lungu Ion, ca fiind nefondat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 473 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.*

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Completul de judecată constată lipsa de temeiuri pentru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art.458 alin.(1) Cod contravențional, care prevede că, *la examinarea cauzei contravenţionale instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Completul de judecată reține că, prin pronunțarea hotărârii contestate nu s-a admis nici o abatere de la rigorile unui proces echitabil. În temeiul art.6 paragraf 1 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale: „orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”, în acest sens instanța de judecată a și întreprins măsuri cu privire la soluționarea justă a cauzei contravenționale în privința lui Lungu Ion.

Instanța de recurs a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept ale cauzei şi anume că la data de 26 septembrie 2025 agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Sud a INSP, Catruc Alexandr a întocmit procesul-verbal cu privire la

contravenție nr. MAI06 778521 în privința lui Lungu Ion în baza art. 241 alin. (1) Cod contravențional. (f.d.4)

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție se reține că, Lungu Ion la data de 21.09.2025, ora 06:15, conducând mijlocul de transport „Mercedes E 300 Bluetec Hybrid" cu numere de înmatriculare *****, a ignorat cerințele legale a agentului de circulație de a se stopa.

Acţiunile lui Lungu Ion au fost calificate în baza art. 241 alin.(1) Cod contravențional instituie răspunderea pentru *neîndeplinirea de către conducătorul de vehicul a indicaţiei legale dată de agentul de circulaţie de a opri vehiculul*.

În conformitate cu pct. 11 lit. i) din Regulamentul circulației rutiere indică expres, că *Conducătorul de vehicul este obligat să oprească imediat vehiculul la semnalul agentului de circulație/ polițistului*.

Completul de judecată reține, că instanța de fond în procesul examinării faptei contravenționale şi al cercetării cazului, în baza probelor administrate, respectând principiile de bază ale dreptului contravențional şi ale procedurii contravenționale, a stabilit în mod obiectiv încălcarea art.241 alin.(1) Cod contravențional, precum şi vinovăția contravenientului Lungu Ion.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de contravenient, Completul de judecată găsește fondate concluziile primei instanțe aferent vinovăției contravenientului Lungu Ion în comiterea faptei impute. Aceste circumstanțe sunt constatate prin:

-Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 847166, întocmit în privința lui Lungu Ion la data de 21 septembrie 2025, în baza art. 241 alin. (1) Cod contravențional (f.d. 4);

-Informație cu privire la recepționarea informației despre comiterea unei fapte ilicite, la data de 21.09.2025, ora 06:50, a parvenit informație telefonică de la CHTR-VL (f.d.5);

-Raportul subofițerului superior al SP Cahul-Taraclia-Vulcănești al DP Sud a INSP, agent, șef adjunct, Catruc Alexandr din 21.09.2025, prin care aduce la cunoștință că la data de 21.09.2025, fiind implicat în serviciu cu colegul Bocevar Vitali, cu automobilul „Școda Rapid" cu n/î MAI 9739, aproximativ la orele 06:05, în municipiul Cahul bd. Victoriei a fost dat semnal sonor și luminiscent pentru a se stopa mijlocul de transport de model „Mercedes E 300" cu număr de înmatriculare*****, care a ignorat cerințele legale de a se stopa. În scurt timp mijlocul de transport a fost stopat, la volanul căruia se afla Lungu Ion, d.n. *****, locuitor l *****, ***** *****, în urma discuțiilor cu conducătorul și comunicând faptul că va fi documentat conform art. 241 al. (1) CC, ultimul nu a fost de acord și nu a dorit de a face careva declarații (f.d. 8);

-Raportul ofițerului superior al Serviciului patrulare CH,TR,VL al DP Sud a INSP, inspector principal Ion Costin, prin care solicită permisiunea de a vizualiza și stoca secvențe video de la sistemul de monitorizare fixate la data de 21.09.2025, în legătură cu acumularea probelor la materialul REI-2 cu nr. 871 al DP „Sud" (f.d. 9);

-Proces verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 26 septembrie 2025 și Ordonanță de ridicare din 26.09.2025, potrivit căruia, de către agentul constatator Catruc Alexandr s-a ridicat un CD cu înregistrări video din 21.09.2025 (f.d.10, 11);

-Plic cu CD cu conținut video, desigilat și vizionat în cadrul ședinței de judecată din 22.01.2026 (capsat pe coperta dosarului contravențional).

Se atestă că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o, cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, iar la caz, agentul constatator a stabilit că în acțiunile lui Lungu Ion se regăsesc elementele contravenției

prevăzute de art.241 alin.(1) Cod contravențional, în urma analizării ansamblului probatoriul acumulat, or, probele apreciate fiecare în parte și toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează, nu trezesc nici o îndoială, și dovedesc cert încălcarea de către făptuitor a Regulamentului circulației rutiere.

Conform pct.3 din Regulamentul circulației rutiere, *Participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele şi indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament şi prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum şi să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăşi pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente.*

Conform pct.11 lit. i) din Regulamentul circulației rutiere, *Conducătorul de vehicul este obligat: ... să oprească imediat vehiculul la semnalul: – agentului de circulație; – poliţistului ...* Prin urmare, conducătorul de vehicul este obligat să oprească imediat vehiculul la semnalul agentului de circulație/polițistului, indiferent de locul în care este stopat.

În speță, din proba video este evident faptul că echipajul de patrulare a adresat semnale luminiscent și sonor -contravenientului, de a stopa mijlocul de transport, timp de cîteva minute, însă acesta, fiind urmărit, le-a ignorat intenționat.

Astfel, Completul de judecată constată în afara oricărui dubiu, că Lungu Ion, conducând mijlocul de transport „Mercedes E 300 Bluetec Hybrid" cu numere de înmatriculare *****, a ignorat indicația legală dată de agentul de circulație de a opri vehiculul, încălcând pct.11 (i) al Regulamentului circulației rutiere.

Completul de judecată apreciază critic argumentul avocatului Negoiță Valeriu pe faptul că instanța de judecată nu a dat apreciere înregistrării video prezentată de recurent pe suport CD în ședința de judecată din 05 martie 2026, ignorînd în totalitate să o analizeze și să se pronunțe asupra circumstanțelor rezultate din examinarea acesteia, or, obligația instanței este de a examina cauza în ansamblul probelor administrate, nu de a analiza în mod exhaustiv și individual fiecare mijloc de probă în parte în motivarea hotărârii. Faptul că o anumită probă nu este comentată nu echivalează cu ignorarea ei, atât timp cât rezultă că instanța a analizat materialul probator în ansamblu și a fundamentat soluția pe acesta. Instanța de recurs reține că, recurentul nu indică în mod concret ce elemente decisive din înregistrarea video ar fi fost ignorate și cum acestea ar fi condus inevitabil la o altă soluție a instanței de fond. Simplul dezacord al părții apărării cu modul de apreciere a probelor nu echivalează cu lipsa motivării hotărârii sau cu încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului referitor la faptul că la momentul întocmirii procesului-verbal lui Lungu Ion nu i s-a explicat drepturile pe care le are în calitate de contravenient, nu i s-a dat posibilitatea de a citi pe verso procesului-verbal drepturile și obligațiile, nu i s-a explicat că are dreptul la un apărător, or, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție la rubrica 19 este aplicată semnătura contravenientului Lungu Ion confirmînd că i s-a adus la cunoștință drepturile și obligațiile în calitate de contravenient, aplicînd semnătura și pe verso procesului-verbal cu privire la contravenție. Totodată la pct. 8, nu se indică că ar fi solicitat apărător. Astfel, se consideră ca fiind declarative afirmațiile recurentului.

Completul de judecată respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului Negoiță Valeriu pe faptul că, procesul-verbal a fost întocmit la data de 21.09.2025, ora 06:15, iar ulterior agentul constatator ar fi anexat alte rapoarte, informații și înscrisuri, invocînd că, agentul constatator a încălcat normele legale care reglementează momentul și modalitatea administrării probelor,

susținînd că, aceste norme nu permit completarea ulterioară a procesului-verbal prin probe create post factum, întrucît o asemenea practică ar lipsi de sens actul de constatare.

Susținerea apărării privind faptul că informația despre comiterea faptei ilicite a fost înregistrată la ora 06:50, ulterior întocmirii procesului-verbal la ora 06:15, nu demonstrează ilegalitatea procesului-verbal și nici inexistența faptei contravenționale, or, procesul-verbal a fost întocmit în baza constatării directe a agentului constatator și a circumstanțelor percepute nemijlocit la fața locului, iar nu exclusiv în baza informației ulterior înregistrate administrativ. Ora înregistrării informației într-un registru sau sistem evidențial reflectă momentul formal al recepționării ori procesării administrative a sesizării, nu momentul producerii faptei și nici momentul constatării acesteia de către agent.

În acest sens, Completul de judecată reține că, apărarea confundă momentul constatării faptei cu momentul formalizării administrative a unor informații auxiliare. O eventuală diferență cronologică între aceste acte nu demonstrează fabricarea probelor și nici nulitatea procesului-verbal.

Totodată Completul de judecată respinge ca neîntemeiat argumentul părții apărării referitor la faptul că, lipsa menționării probelor în cuprinsul procesului-verbal demonstrează că acestea nu au fost utilizate la momentul constatării. Ulterior, agentul a încercat să suplinească această lipsă prin anexarea unor probe care nu au fost menționate în actul constatator, încălcînd astfel normele procedurale privind întocmirea procesului-verbal, or, lipsa menționării unei probe în procesul-verbal nu conduce automat la inadmisibilitatea acesteia. Instanța de recurs reține că, agentul constatator nu a modificat conținutul procesului-verbal și nici nu a schimbat situația de fapt consemnată inițial, ci a depus materiale probatorii suplimentare pentru confirmarea circumstanțelor deja constatate. Tot aici, Completul reține că, agentul constatator nu a suplinit „lipsurile" procesului-verbal, ci a administrat mijloace de probă suplimentare admisibile procedural.

Completul de judecată respinge ca neîntemeiat argumentul apărării potrivit căreia neindicarea expresă în procesul-verbal a tuturor probelor care au stat la baza constatării ar constitui o încălcare gravă și ar atrage nulitatea actului, or, valabilitatea procesului-verbal se apreciază prin raportare la posibilitatea identificării faptei, persoanei, circumstanțelor esențiale și exercitării dreptului la apărare, iar nu prin existența unei enumerări exhaustive a tuturor mijloacelor de probă.

O încălcare procedurală poate atrage nulitatea doar în măsura în care produce o vătămare efectivă drepturilor procesuale ale persoanei. Apărarea nu a demonstrat în ce mod concret lipsa enumerării exprese a probelor în procesul-verbal a împiedicat exercitarea dreptului la apărare.

Mai invocă apărarea că, agentul constatator nu a respectat cerințe legale în ceea ce privește înregistrarea video pe suport CD, invocînd art.430 alin.(1), (2), (5) și (6) Cod contravențional. Relatează că, lipsa unui proces verbal de ridicare, a descrierii tehnice a suportului de date și a indicării legăturii acestuia cu fapta imputată constituie încălcări ale normelor procedurale, care atrag inadmisibilitatea probei. Completul de judecată respinge ca neîntemeiat acest argument, or, art. 430 reglementează procedura ridicării și conservării corpurilor delicte și a obiectelor relevante pentru cauză, însă în speță suportul CD nu constituie obiect material al contravenției, ci doar un suport tehnic care conține informație probatorie electronică. Lipsa unei descrieri tehnice exhaustive a suportului de date nu împiedică identificarea, redarea și verificarea conținutului probei video și nu afectează posibilitatea apărării de a o contesta. Mai mult de atît, apărarea nu contestă autenticitatea înregistrării, ci doar forma administrării acesteia. Or, nulitatea nu poate fi întemeiată exclusiv pe obiecții formale fără demonstrarea unei vătămări reale. Totodată,

Completul reține că, lipsa menționării suportului CD în procesul-verbal cu privire la contravenție nu demonstrează inexistența ori neexaminarea probei video la momentul constatării, întrucât acest fapt nu dovedește că înregistrarea nu exista ori nu putea fi administrată ulterior. Procesul-verbal consemnează fapta contravențională și circumstanțele esențiale ale constatării acesteia, iar omisiunea indicării unui suport material anexat nu afectează existența faptei și nici legalitatea actului. Lipsa mențiunii despre CD în procesul-verbal constituie, cel mult, o omisiune formală, care nu a produs vătămarea drepturilor procesuale ale persoanei și nu împiedică verificarea autenticității ori conținutului înregistrării video. Apărarea nu a demonstrat în ce mod concret această omisiune ar fi afectat posibilitatea exercitării dreptului la apărare sau ar fi dus la imposibilitatea contestării probei video. Conform practicii judiciare și principiului proporționalității, nulitatea unui act procedural intervine doar atunci când încălcarea este esențială și produce o vătămare efectivă drepturilor participanților la proces, ceea ce în speță nu este demonstrat.

Partea apărării mai menționează că, lipsa înregistrării oficiale a raportului pretins a fi întocmit la 21.09.2025, absența unui număr de intrare ieșire face imposibilă verificarea existenței reale a documentului la data indicată și ridică serioase dubii cu privire la autenticitatea acestuia.

Instanța de recurs reține că, argumentul apărării precum că lipsa unui număr de intrare/ieșire ar face imposibilă verificarea existenței reale a raportului la data indicată este neîntemeiat, or, numărul de înregistrare reprezintă un element de evidență administrativă internă și nu o condiție esențială de existență ori valabilitate a înscrisului. Existența unui document poate fi verificată prin conținutul acestuia, data întocmirii, semnătura persoanei responsabile, coroborarea cu celelalte materiale ale cauzei și circumstanțele faptice constatate. Lipsa unei mențiuni privind circuitul administrativ intern al documentului nu demonstrează că înscrisul a fost întocmit ulterior sau fabricat.

Cu privire la solicitarea apărării privind excluderea din materialul probator a înregistrării video pe suport CD, a rapoartelor întocmite la 21.09.2025 și 26.09.2025, precum și a tuturor informațiilor, înscrisurilor și actelor întocmite ulterior procesului-verbal contravențional seria MAI06 778521 din 21.09.2025, se constată că aceasta este neîntemeiată. Instanța de recurs reține că înregistrarea video și înscrisurile anexate dosarului constituie mijloace de probă admisibile, a căror apreciere se realizează în coroborare cu întregul material probator, în cadrul principiului aflării adevărului și al aprecierii libere a probelor. Simplul fapt că aceste probe au fost administrate ulterior întocmirii procesului-verbal nu atrage, prin sine, inadmisibilitatea lor.

Recursul apărătorului în interesele contravenientului nu poate fi admis, or nu a fost însoțit de argumente întemeiate, iar vinovăția contravenientului Lungu Ion de comiterea contravenției imputate este demonstrată pe deplin, ultimul fiind corect atras la răspundere contravențională, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate de către agentul constatator și de către prima instanță în baza prevederilor art. 241 alin. (l) Cod contravențional.

Alegațiile recurentului privitor la dispunerea încetării procesului contravențional în privința lui Lungu Ion sunt vădit nefondate, iar instanța de fond corect şi-a motivat soluția de atragere la răspunderea contravențională.

Instanța de recurs nu a constatat existența erorilor de drept stipulate la art. 466 Cod contravențional, care ar justifica admiterea recursului recurentului.

Instanţa de recurs a mai constatat, că prima instanţă legal şi întemeiat a individualizat sancțiunea contravențională lui Lungu Ion în limitele sancțiunii prevăzută la art. 241 alin. (1) Cod contravenţional şi conform criteriilor generale de individualizare prevăzute de art.41 Cod contravențional.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Dată fiind situația factuală și juridică ale cauzei, Completul de judecată reține că la caz nu au fost constatate temeiuri de a casa hotărârea adoptată de către prima instanţă, fapt ce determină respingerea recursului ca nefondat, cu menţinerea hotărârii contestate ca fiind legală şi întemeiată.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.465-468, 470-472, 473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravenţional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Negoiță Valeriu în interesele recurentului Lungu Ion.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 aprilie 2026, prin care Lungu Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 241 alin.(1) Cod contravențional și sancționat cu 350 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 1 an.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată **Evgheni BANCOV**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Inga GORLENCO